

ÉRDEKES Hírek

AZ »ELPOCSÉKOLT« REPÜLŐ-BIZTOSÍTÁSI DÍJ

A közelmúltban egy nagy vállalat igazgatója repülőgépen Új-Delhiből Bombayba utazott. Felszállás előtt nagy összegre biztosította önmagát és titkárait. Bombayba érkezésük után a titkár, aki indulás előtt nagyon lebeszélte főnökét a költséges biztosításról, szemrehányóan jegyezte meg:

— No látja, elpocsékolta a pénzt.

TALÁLÉKONY BETÖRŐ

Nyomozók megkérdezték Jossio Muto 25 éves betörőt, miért választotta betöréseinek színhelyéül az Itami repülőtér körzetét. Nagy meglepetéssel fogadták a fiatal ember magyarázatát és elismeréssel nyilatkoztak »élesesű találékonyágáról.« Muto ugyanis elmondta, hogy a repülőgépek le- és felszállásának zaja hozzájárult ahhoz, hogy észrevétlenül törje be a ablaküveget és könnyűszerrel hatoljon be az egyes lakásokba.

A találékony betörő rövid idő alatt 34 lakást fosztott ki ezzel a »módszerrel«.

A HOSSZÚ ÉLET TITKA

Egy jugoszláv rádióriporter megkérdezte az egyik kis adriai szigeten élő száz esztendő Dinko Belusictól, mi a titka hosszú életének? Az agastyán azt felelte: Azért élt ilyen magas kort, mert egész életében vegetáriánus volt és rá se nézett a húsról. Erre a szigetlakók határozottan kezdtek — Balusic ugyanis ifjúkora óta a sziget egyetlen hentese.

»TEMETÉS« — ÉLŐ HALOTTAL

A 69 éves Marutaka Kogane, Fukuoka prefektúra egyik kisvárosának lakója bizarr szertartást rendezett. Megtartotta saját »temetését« és erre a nagy alkalomra meghívta húsz barátját.

A temetési szertartást két buddhista pap közreműködésével, valamennyi temetési előírás szigorú betartásával rendezték.

Az idős ember kijelentette: »Ha barátaim szeretnek annyira, hogy hajlandók résztvenni a halálom után rendezett temetési szertartásban, akkor sokkal szívesebben veszem, ha már most tanúságot tesznek barátságukról.«

A beérkezett jelentések szerint a temetés vidám, torban csúcsosodott: a »gyászolók« gésák társaságában nagyokat ettek, ittak és jól érezték magukat.

A »halott« így nyilatkozott a temetés után: »Ezekután teljes egészében a világi örömeknek szenteltem magam.«

BERLINBEN AUTOMATA ÁLLAPÍJTJA MEG A LOTTO-NYERTESEKET

A jénai Zeiss-Művekben egy olyan készüléket szerkesztettek, amely másodpercenként négy lottószerelvényt »néz át« és a lyukasított szerelvényeket csoportokba szortírozza. Az ötös nyerőszelvényt annak az időnek egy-

tizede alatt találja meg, mint amennyire eddig egy emberi munkának szüksége volt.

MÉG IDEJÉBEN MEGGONDOLTA

Leon spanyol város San Marcelo templomában történt a minap: fiatal pár térdelt az oltár lépcsőjén és a pap feltette a vőlegénynek a sorsdöntő kérdést: Akarod-e a melletted álló nőt feleségül venni? Mire a vőlegény: Hát, az igazat megvallva — nem. Ezzel felállt, sarkonfordult és kivonult a templomból. A menyasszony elajult.

JÓ ORVOS — ORVOSI VÉGZETTSÉG NÉLKÜL

Antonio Astarita húsz éven keresztül ismert és közkedvelt orvos volt Sorrentóban. Barátai és páciensei nagy megrendüléssel értesültek arról, hogy szerzett orvosuk a közelmúltban öngyilkosságot követett el. Azonban még jobban megrendítette őket az a hír, hogy a kiváló orvos tulajdonképpen nem is volt orvos. Édesapja mint orvos működött Sorrentóban és hosszú éveken keresztül vezette a kerületi egészségügyi szolgálatot. Antonio orvosi tanulmányok végzésére Rómába küldték, ahol azonban a legrovidebb idő alatt abbahagyta tanulmányait folytatását. Évek múltán visszatért Sorrentóba, ahol mindenki orvosnak tartotta. Édesapja halála után a városi hatóságok ideiglenesen megbízták a megüresedett állás betöltésével. Amikor 1955-ben véglegesen betöltötték ezt az állást, Astarita, általános meglepetésre nem pályázott rá annak ellenére, hogy 17 évig ő látta el a körzetet. Az ok: be kellett volna mutatnia orvosi diplomáját.

GYILKOS MÉHEK ÉS DARAZSAK

A kaliforniai Fresno-ból jelentik, hogy egy Castanon nevű 66 esztendő farmer elvesztette az uralmat a gépkocsija felett, amely berontott egy méhesbe. A méhek a farmerre támadtak, aki kiugrott a kocsiból és menekülni próbált. Pár méter után azonban holtan esett össze. — Ugyanaznap Turville angol faluban darazsak megölték egy 52 esztendő férfit, aki megpróbált egy darázsészket szétrombolni.

HERNYÓK MEGÁLLÍTOTTAK EGY VONATOT

Victoria ausztráliai államot hernyók özönlötték el, amelyek ellen 20 permetező repülőgépet küldtek harcba. Egy Diesel-vonat belekerült egy 50 méter széles hernyósávba és megállt, mert a kerekek nem tudtak megkapaszkodni a sínekben. A hernyómegek benyomultak a nagyvárosok külvárosába, ahol úgy látszott, mintha az utak futószalagként mozognának.

TALICSKÁVAL A FÖLD KÖRÜL

Négy ausztráliai lakos elhatározta, hogy talicskával körülutazzák a Földet. Két talicskát visznek magukkal. Kilométerenként váltakozva tolják egymást a talicskáikban. Csak a hajótűk alkalmával pihennek mind a négyen.

KARSZTVIDÉKI „CSEPPKÖVEK”

A farmotoros Ikarusz pillanatok alatt megtelik utasokkal. Az idegenvezető a hosszú kocsik közepére áll, s üdvözlő az IBUSZ vendégeit.

— Utirányunk Kazincbarcika, Putnok. Itt 10 perc pihenő, utána folytatjuk utunkat Aggtelekre, — közli.

A kocsiban ünnepélyes csend. Mindenki örül. Gondolatban háznak különlegesen szép természeti kincse, az aggteleki cseppkőbarlang táru az emberek szeme elé. Vannak, akik már látták és újból gyönyörködni szeretnének csodálatos cseppkőszobákban, mások most akarnak megismerkedni vele.

A Kazinczy utca sarkán felzúg a kocsik motorja. A reggeli órákban járó-keő emberek felfigyelnek rá. Sokan tudják, hova indul, utasai merre tartanak. Vasárnaponként egyetlen közlekedési eszköz az IBUSZ-járat, amellyel könnyű megközelíteni a »Nagy magyar karszt-vidék« világhírű barlangjait.

A kocsis utasairól nehéz lenne jellemrajzot adni. Vannak számosan korosabbak, fiatalok, férfiak, nők, értelmiségiek, munkások, sőt kisiparosok is. Mások igen mesztől, Budapestről érkeztek. Miskolcon és a Bükk egyéb hegységeiben sokan töltik szabadságukat, most kihasználják az alkalmat és megtekintik Aggtelek érdekességeit.

A Sajó völgy nevezetességeinek sok szemlélője van. A modern kocsik kiválóan alkalmas menetekbeni körülnézésre. Ablakai úgy készültek, hogy a belső ülésekről is élvezhető a táj panorámája.

A szemek a tájat nézik, a beszélgetés mégis a »cseppkővilág« titkait hozza szóba. Az egyik diákány az édesapjától kérli:

— Mondd apu, tényleg színesek a cseppkővek?

— Méghozzá káprázatosan, — kapja a fantáziát még jobban felcsigázó választ.

A másik ülésen a férj magyarul felel:

— En magam sem hittem a vén Baradla remek cseppkőiben, amíg meg nem láttam. Többet ad és mond, mint amit képzel róla az ember. Így leszel majd vele te is.

Aggtelek jellegzetessége, az égbenyűlő meredek sziklafal mellett áll meg az autóbusz. A barlang bejáratánál hosszú emborsor. A hangszórón — ami a korábbi években még hiányzott — éppen akkor mondták be a túrák indulásának idejét. A sziklafal jó »akusztikája« még erősebben adta vissza a hangot. Nincs ember a környéken, aki a rossz tájékoztatás miatt lemaradna a túráról.

A Csontházban, — az őszember temetkezésének színhelyén — megilletődve állnak az emberek. Az idegenvezető magyarul. Hozzáértően, mint valami természettudós. Meg is jegyzi mellette:

— Sokat fejlődött a barlang idegenforgalmi színvonala. Az ilyen embertől, aki szórakoztatva magyarul, lehet tanulni.

Jósvafőn meglepetés éri a természetbarátokat. A régi, om-ladozott falú Tengerszem-szálló újjászülött. Most tatarozták. Külseje méltó a vidék hírnevéhez.

Étteremről, környező parkjáról nem mondhatjuk el ezt. Az emberek között is akad, aki nem kiméli. Hiányzik a máshol megszokott szemégyűjtő kosarak. (A bokrok alatt jól mutatna néhány műkökő, amiből Miskolcon már szép számú akad.)

Egyébként a barlang bejáratának környéke szép tiszta. Ugy gondoltuk: a barlang még inkább. Hosszú, keskeny vágat vezet be a cseppkőek világába. A mesterséges alagút azonban az első pillanatban csalódást kelt az emberekben. Ugy éreztük, mintha valami borospincében járnánk. Nem a vágat miatt. Mellettek jobbról söröshordók, ételmaradékok, görögdiények és egyéb élelmiszerek hosszú sora nyújtózik!

A természetbarátok egymástól kérdezték:

Könyvtárat kapott Dollártanya

Alig 150 ember lakik a Nemesbikkhez 2 km-re levő Dollártanyán. Nagyobb község a közelben nincs, a járási székhelyet nehezen lehet megközelíteni. Így a tanya lakosságának jóformán semmi szórakozása nincs.

Ezen akartunk segíteni azzal, hogy ezeltől két héttel új könyvtárat alapítottunk a tanyán, egyelőre 50 kötettel. Ezt az állományt később 100-ra fogjuk kiegészíteni s rendszeresen cseréljük, hogy az olvasók változatos és friss könyvekben válogathassanak.

A tanya lakossága nagy örömmel fogadta a könyvtárat. Egy héttel később már 30 olvasója volt és 59 kötetet kölcsönzött. Ronkovic Imre könyvtáros, aki maga is nagy barátja a könyveknek s a Járási Könyvtár egyik legszorgalmasabb olvasója ma is. Az ő kezében jó helyen lesz a könyvtár, mert nemcsak olvasója, hanem lelkes terjesztője is a könyveknek.

Nem lesznek már unalmasak a téli esték Dollártanyán. A könyv, a legjobb barát visz majd változatos szórakozást, kellemes és hasznos időtöltést egész sereg tanyai család életébe.

Soltó Józsefné
járási könyvtárvezető

Termelőszövetkezeti tagok és egyének találkoznak Kesznyétenben

A KESZNYÉTENI SZABADSÁG Termelőszövetkezet tagsága többéves szövetkezeti múlttal és nagyszámú eredményekkel büszkélkedhet. Éveken át a megye legjobb közös gazdaságainak egyike volt. Tagjai becsületesen dolgoztak, s éppen ezért gyarapodtak, jól éltek. Gyarapodnak, jól élnek ma is, minden vihar, megpróbáltatás ellenére kitartottak helyes elgondolásuk mellett. Világosan felismerték, hogy a falu boldogulásának útja a nagyüzemi gazdálkodás, az összefogás útja.

A kesznyéteniek jó munkáját bizonyítja például, hogy néhány nappal ezelőtt ők nyerték meg a megye termelőszövetkezeteinek alkotmány-ünnepi versenyét. Ők érték el a közös gazdaságok közül a legjobb termelési eredményeket. Ez is bizonyítja, hogy nemcsak szorgalmasan, de szakszerűen, nagy hozzáértéssel dolgoznak a Szabadság tagjai. S hogy miként, hogyan értek el eddig? Miért tartják ezt az utat a boldogulás egyetlen helyes útjának? Mennyit keres, hogyan dolgozik a termelőszövetkezeti tag? Erre adnak majd pontos választ a tsz vezetői és tagjai 1958. augusztus 31-én, — a miskolci járás

— Idegenforgalmi nevezetességekhez érkeztek-e, avagy a helyi étterem élelmiszer és italraktára!

Nehéz volt kitalálni. Egyben azért megegyeztek: a legközelebbi látogatás már választ ad a kérdésre...

A jósvafői barlang még védőkorlatok biztosításában is hiányos. A meglévő vaspálcák inognak, bizonytalanok. Nem telik mindenre egyszerre.

A tengerszem közelében már szépen kiépült az új — gyógyító erejű — barlang bejárata. Néhány év múlva páratlanul szép természeti kincsek szemlélője lehet itt is az ember. Fent a műút mellett a hegyoldal kőves földtömegének elhordásával nemrégiben gépkocsi parkozó helyet létesítettek. A magas földrézsi előtt egymás mellett sorakoznak a várakozó autóbuszok.

Vasárnaponként még nagyobb a karsztvidék idegenforgalma. Az IBUSZ az ország minden részéből ideszállítja a természetbarátok népes táborát.

SZARVAS MIKLÓS

termelőszövetkezeti tagságának és a megjelenő egyénileg dolgozó parasztnak. Mert vasárnap nagygyűlés lesz Kesznyétenben.

Tapasztalatcsere és ünnep lesz ez a nap. Ünnep a tsz-tagok és a vendégek számára egyaránt. Ünnepi beszéd, változatos kultúrműsor. A tsz gazdaságának megismerése teszi majd változatossá a napot. S a látogat, a hallottak alapján egészen biztos, hogy számos egyénileg dolgozó paraszt és a kesznyétenieknek még tapasztalatlanabbul, gyengébben dolgozó közös gazdaság jónéhány tagja, vezetője tanulja meg, hogyan kell jobban dolgozni, élni, boldogulni.

Maguk a kesznyéteniek a legszívesebben látnak minden érdeklődőt vendégül a vasárnapi gyűlésen, ismerkedésen, beszélgetésen!

A MISKOLCI RADIO MAI MŰSORAI

18.00: Hangos híradó.
18.13: A garat, a garat üresen jár.
18.23: Innen-onnan. Augusztusi zenei felvételeinkből.
18.45: Kérem a panaszkönyvet!
18.49: Egy jubiláló körútnál.
18.56: Hogyan hasznosítja a Drótyvár a külföldi tapasztalatokat?

Minden külön megbízatás nélkül

Amíg Füzesabonyból Miskolcra ér a vonat, eltelik rövidke két óra. Ezt a két órát az öt fékező a holtvágányra futtatott vagonban szokta eltöltetni. Mind az öt olyan »nem politizáló« ember, akiket tán észre sem vesznek az üzemnél. Legszívesebben a gyűlések idejét is itt töltik s beszélgetnek ki magukat kedvükre. Itt nem kérnek hozzászólást, nincs elnöki asztal, sem előadó. Mégis akad mindig, aki szól. S ha már az ember szíve kedve szerint beszélgethet, magatudású emberek társaságában, el is mondja búját-baját. Igen, a munkában fáradt ember leginkább búját-baját mondja el. Meg azt is, hogy aznap minek kellett feleslegesen a hatósárról a kilencet tolatni, s aztán vissza; holott egyszerűbben is lehetett volna. De... És mondja: nem hallgat meg az irányító tiszt, csak saját feje után megy. Talán mert szegényi bevallani, hogy az egyszerű fékező is tud, tapasztalt ennnyit, mint ő, a vezető. Hiszen a három évtized hosszú idő, sokat tapasztalt az ember. Aztán szóba kerül a család, a kenyér, a szomszéd, akiknek — esetleg — mindenre telik. De, persze ők az 1500-ból... Szegény aszszony, hogy is tudja beosztani...

Panaszra panasz jön, mint szórakozó, s végül a rendszer hibáinál lyukadnak ki. Majd mindennap, amíg az abonyi személyt várják. Kettő-három viszi a szót, kettő-három bólint rá. Igazat adnak a hangvivőnek. Miért is szólna közbe egy is, hiszen az ezerötöt valóban meg kell dolgozni.

Egyik napon szokatlan dolog történt: F. Mihály, fiatal fékező, aki eddig csak bólogatott, ellentevet!

— Már én meg azt mondom, hogy apám ötven éve mégcsak nem is gondolt házvételre. En meg egy éves házasság vagyok csupán, s ha meg-

kapom a kölcsönt, jövő ősszel saját-tomba költözkö.

— Ha megkapod, — szakította félbe az öreg B. József. — Az még nem biztos, a magad erejéből...

— Magam erejéből? Ha az nem lenne, a harmincötzezerrel semmire sem mennék. — És sorolja, hogy ő 1300-at keres, 1300-at az asszony. Földje nincsen »két ölnél« több, mégis, 1500-at félre tud tenni egy hónapban. A többiből úgy ahogy megélik, — közepesen.

Három útra bólint, a negyedik ellenvetést keres. De már látja, nehéz lesz találni, mert az évek óta megszokott ellentevésnélküli vita megtört. Valaki érvet hozott fel az életből, a valóságot, — s még hozzá fiatal.

Munkásságunk egy jelentős része nem politizál. Nem érdekli őket a bel- és külpolitikai élet alakulása, változása. Az üzememből történő földje nincsen »két ölnél« több, mégis, 1500-at félre tud tenni egy hónapban. A többiből úgy ahogy megélik, — közepesen.

Három útra bólint, a negyedik ellenvetést keres. De már látja, nehéz lesz találni, mert az évek óta megszokott ellentevésnélküli vita megtört. Valaki érvet hozott fel az életből, a valóságot, — s még hozzá fiatal.

Munkásságunk egy jelentős része nem politizál. Nem érdekli őket a bel- és külpolitikai élet alakulása, változása. Az üzememből történő földje nincsen »két ölnél« több, mégis, 1500-at félre tud tenni egy hónapban. A többiből úgy ahogy megélik, — közepesen.

Munkásságunk egy jelentős része nem politizál. Nem érdekli őket a bel- és külpolitikai élet alakulása, változása. Az üzememből történő földje nincsen »két ölnél« több, mégis, 1500-at félre tud tenni egy hónapban. A többiből úgy ahogy megélik, — közepesen.

van minden jószándékú javaslatra, a dolgozó tömeg nagy többségének együttrészére, támogatására. Akkor különösen fontos, hogy maga a munkásszálty egységesen, pozitíven politizáljon. S ez teszi szükségessé, hogy kutassuk a passzivitás okait.

Mindenekelőtt magunkban keressük a hibát. Mi káros egy pártalapszervezet munkájában, ami az üzem, a gyár dolgozóit passzivitásba szorítja a célkitűzések végrehajtásában, a mindennapi életünkben előforduló hibák kutatásában. A szektarianizmus. Mégpedig az olyan megnyilvánulások, amikor tömegek mozgósítását igénylő feladatról egyedül a pártszervezet vezetősége dönt. Ilyen esetekben nyilván a gyár, üzem kollektívájának érdekeiről van szó, s kinek másnak, ha nem a dolgozóknak akad hozzáfűzni, javasolni valójára. A tömegek aktivitásának ki nem használása egyenlő a passzivitásba való kényszerítéssel.

Nézünk jól szét. Sok olyan vezető van alapszervezeteinkben, akik e káros hibát nem tudták levetkőzni. A szektarianizmusból eredő egyszemélyi vezetés megnyilvánulása leginkább gazdasági vezetőinknél mutatkozik meg mindig. Az egyszemélyi felelősséget és irányítást odáig értelmek, hogy másnak beleszólása nincs. Mindezekből az következik, hogy az egyszerű munkás véleményét a gyár vezetősége semmibe veszi.

Ez ellen harcolni elsősorban a kommunisáknak kell. Példát is találunk rá. Egyik bányaüzem vezetőjét, aki a szó szoros értelmében — az üzem urának érezte magát — an-

nak eléről a pártszervezet javaslatára eltávolították.

Vidéki túránk alkalmával, egyik vállalatvezető szívesen invitált meg bennünket a vállalat pincéjének megtekintésére. Lent a pincében egy munkás megállított. Mielőtt azonban szóba elegyedhettem volna vele, a vezető »előzékenyen« közbelépett. A munkás tévován várt, de ahányszor szólni akart, az igazgatónak mindannyiszor »érdekes« mondanivalója akadt. Amikor mégis megtudtam egy-két dolgot a munkástól, kiderült, nem is olyan »jó ember« az igazgató.

Sokszor olyat cselekszik, amit nem szívesen néznek el a munkások, de jó az »összeköttetés« és a felsőbb vezetők »eltekintenek« a hibák felett.

Sok jól dolgozó elvtársat menthettünk meg a »bázzál, de ellenőrizz« gyakorlattal. S ezzel elérnénk azt is, hogy a munkások, »nem-politizáló« része nyíltan, szabadon mondaná el véleményét, megítélését; kapcsolódna be a gyár gyakorlati vezetésébe.

Megyünk egyik jelentős üzemében érdeklődtünk a vezetők iránt. Egyik öreg munkás megbotránkozva hallgatta fiatalabb társát, aki bizony jól megmondta véleményét a gyár vezetőiről.

A szektarianizmusból eredő egyszemélyi vezetés abszolutizálása, a korrupció »ne szólj, én sem szólok, s nem is bánod meg...« típus mellett egy harmadik ok is található, amely passzívva teszi munkásságunk egy bizonyos részét. A szolga-lelkűség. Ennek gyökere nem az 1956 előtti vezetés hibájából gyökerezik. Vissza kell kanyarodnunk 1945 előtti, amikor a munkásság nem

volt beleszólása a gyár ügyeibe. Amikor egy mechanikai darab volt az ember, mint munkaerő, eszköz arra, hogy a maximális profitot fokozni tudja a tőke. A munkást aláztatosságra, türelemre nevelték a munkaadójával szemben. Az idealista filozófusok — élén az egyházzal — ebben érték is el eredményt. Még ma is sok az olyan munkás — különösen az idősebb korosztályban —, akik a gyár jelenlegi igazgatójában, vezetőjében a korlátlan urat látják. A beléjük oltott szolgálékúséget máig sem tudták levetkőzni. De ezek az emberek is éppen úgy meglátják a hibákat, mint a többi, s egymás-közt mondják el.

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Vezetősége és a munkásparaszti forradalmi kormány egy olyan egészséges folyamatot indított meg az utóbbi húsz hónapban, hogy a szektarialistákra, korrupciónak nem sok jövő várhat. Ami fent viszont már természetesen, lent a gyakorlati életben még nem teljesen végrehajtott. Pártszervezeteinknek kell harcolniuk e fentől megindított folyamat maradóktalan végrehajtásáért.

Egyre több és több a megbízás nélküli agitátor, akit az élet győzt meg. S ezek beleszólhatnak a »nem politizáló vitájába« és a maguk élet-tapasztalataikon keresztül egycsapásra kettőtörnek a negatíván politizáló vitáját. F. Mihály nem költött személy. A miskolci MÁV igazgatóság egyik fékezője. Ez az ember már eljutott odáig, hogy különbséget tesz a múlt és a jelen között a saját és családja életén keresztül s így bírál, így mond ítéletet. Az F. Mihályokra sok feladat vár, akik minden külön megbízatás nélkül szólnak.

Baráth Lajos